

prima instanță: L. Holevițcaia
instanța de apel: L. Popova, M. Moraru și S. Caitaz

DECIZIE

26 august 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Nicolae Clima

Judecătorii: Ion Corolevschi, Svetlana Novac, Oleg Sternioală și Tatiana Vieru

examinând recursul declarat de declarat de Inspekția Financiară de pe lângă Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Aglon” împotriva Inspekției Financiare de pe lângă Ministerul Finanțelor privind anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de Inspekția Financiară cu menținerea hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 18 noiembrie 2013,

c o n s t a t ă :

La 01 iulie 2013, Societatea cu Răspundere Limitată „Aglon” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspekției Financiare de pe lângă Ministerul Finanțelor privind anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, prin hotărârea Inspekției Financiare de pe lângă Ministerul Finanțelor nr. 27-06-11/74 din 25 aprilie 2013 a fost dispusă perceperea din contul Societății cu Răspundere Limitată „Aglon” în bugetul de stat a venitului ilicit obținut în sumă de 90966,28 lei și a amenzii în mărime de 100% ce constituie 90966,28 lei.

A indicat Societatea cu Răspundere Limitată „Aglon” că, hotărârea sus-indicată a fost motivată prin faptul că reclamantul a depășit limita admisă a mărimii adaosului comercial admis la prețurile de realizare a bucatelor pregătite față de costul setului la materia primă, la produsele din categoria mărfurilor social importante, urmat de obținerea de către Societatea cu Răspundere Limitată „Aglon” unui venit ilicit în sumă de 74 173,30 lei.

Susține Societatea cu Răspundere Limitată „Aglon” că, hotărârea Inspekției Financiare de pe lângă Ministerul Finanțelor nr. 27-06-11/74 din 25 aprilie 2013 este ilegală, fiind adoptată contrar prevederilor legislației în vigoare.

A menționat reclamantul că, produsele care au fost supuse controlului de către Inspekția Financiară de pe lângă Ministerul Finanțelor și reflectate în actul de control, nu sunt de categoria produselor social importante și nici nu sunt incluse în anexa nr. 3 din hotărârea Guvernului nr. 547 din 04 august 1995 cu privire la măsurile de coordonare și reglementare de către stat a prețurilor (tarifelor).

Astfel consideră Societatea cu Răspundere Limitată „Aglon” că, nu a obținut venituri ilicite din comercializarea produselor indicate în anexa nr. 3 din hotărârea Guvernului nr. 547 din 04 august 1995 cu privire la măsurile de coordonare și reglementare de către stat a prețurilor (tarifelor).

Prin scrisoarea Ministerului Economiei nr. 09/2-1755 din 21 martie 2013 adresată celor mai mari rețele de comerț din țară, s-a confirmat că, unitățile de alimentație publică, cărora li se atribuie categoria a II-a sau a III-a de deservire, sunt obligate să aplice adaosul comercial limitat în mărime de 70% sau respectiv 30% doar la comercializarea produselor alimentare incluse în lista produselor social importante, fără modificarea produsului sau fără schimbarea caracteristicilor de bază a produselor social importante.

Mai menționează reclamantul că, în hotărârea contestată a Inspekției Financiare de pe lângă Ministerul Finanțelor este indicată perioada de 01 ianuarie 2012 – 01 martie 2013, în care reclamantul contrar prevederilor pct. 3 alin. 3 din hotărârea Guvernului nr. 547 din 04 august 1995, neîntemeiat a majorat adaosul comercial la comercializarea mărfurilor social importante (produse lactate, mezeluri) livrate de Societățile comerciale „Pegas” și „Lapmol” cu depășirea limitei admise de 20% față de prețul de procurare și obținerea unui venit ilicit în sumă de 16 792,98 lei, ceea ce potrivit reclamantului nu corespunde realității.

A indicat Societatea cu Răspundere Limitată „Aglon” că, conform clauzelor contractuale cu furnizorii săi, ulterior vânzării produselor social importante, reclamantul este în drept să primească de la furnizori o sumă bănească pentru promovarea produselor în rândul consumatorilor, cu condiția atingerii unei cantități minime de vânzări a acestor produse în fiecare lună calendaristică.

Astfel la încheierea fiecărei luni calendaristice, după verificarea volumului vânzărilor produselor social importante și atingerea cantității minime stipulate în contractul de vânzare-cumpărare a produselor, furnizorul achită cumpărătorului o sumă bănească, calculată în mărime procentuală din volumul vânzărilor pentru luna respectivă.

În acest sens, consideră Societatea cu Răspundere Limitată „Aglon” că, adaosul comercial la comercializarea mărfurilor social importante livrate de Societățile comerciale „Pegas” și „Lapmol” nu depășește limita adaosului comercial admis de 20% față de prețul de procurare.

Solicită Societatea cu Răspundere Limitată „Aglon” anularea hotărârii Inspekției Financiare de pe lângă Ministerul Finanțelor nr. 27-06-11/74 din 25 aprilie 2013 prin care a fost dispusă perceperea în bugetul de stat a venitului ilicit obținut în sumă de 90966,28 lei și a amenzii în mărime de 90966,28 lei.

Prin hotărârea Judecătoreiei Rîșcani, mun. Chișinău din 18 noiembrie 2013, acțiunea a fost admisă integral (f.d. 115, 117-118).

S-a anulat hotărârea Inspecției Financiare de pe lângă Ministerul Finanțelor nr. 27-11-11/74 din 25 aprilie 2013, cu privire la aplicarea sancțiunilor economice în privința Societății cu Răspundere Limitată „Aglon”.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2014, apelul declarat de Inspecția Financiară de pe lângă Ministerul Finanțelor a fost respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 18 noiembrie 2013 (f.d. 145, 146-149).

În dezacord cu decizia enunțată, la 29 aprilie 2014, Inspecția Financiară de pe lângă Ministerul Finanțelor prin intermediul Poștei Moldovei a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2014, care a fost înregistrat în instanța de recurs la 30 aprilie 2014, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărâri.

În motivarea recursului a indicat că, instanțele de judecată la adoptarea hotărârilor contestate au încălcat normele de drept material, nu au constatat și elucidat circumstanțele care au importanță pentru examinarea justă a pricinii.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Potrivit art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat în termen.

La materialele cauzei nu este indicată data expedierii în adresa părților, de către instanța de apel a deciziei recurate (f.d. 150). Astfel recursul declarat la 29 aprilie de către Inspecția Financiară de pe lângă Ministerul Finanțelor se consideră depus în termen.

Prin încheierea Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 13 august 2014 recursul declarat de Inspecția Financiară de pe lângă Ministerul Finanțelor a fost considerat admisibil.

Potrivit art. 441 Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

La 18 iunie 2014 Societatea cu Răspundere Limitată „Aglon”, a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului ca nefundat, cu menținerea deciziei instanței de apel.

Potrivit art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recursul declarat de Inspecția Financiară de pe lângă Ministerul Finanțelor și obiecțiile expuse în referința Societății cu Răspundere Limitată „Aglon”, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și remiterea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, din următoarele considerente.

Potrivit art. 445 alin. (1) lit. c) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 239 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În conformitate cu art. 122 CPC, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

Conform art. 6 alin. (1) dreptul la un proces echitabil, din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa.

În ședința instanței de judecată s-a constatat că la 25 aprilie 2013 de către Inspecția Financiară de pe lângă Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, a fost emisă hotărârea nr. 27-11-11/74 privind perceperea de la Societatea cu Răspundere Limitată „Aglon” în bugetul de stat, a venitului ilicit obținut în sumă totală de 90966,28 lei și amenda în quantum echivalent de 90966,28 lei (f.d.7-8).

La 22 mai 2013 Societatea cu Răspundere Limitată „Aglon” a depus contestație împotriva hotărîrii Inspecției Financiare de pe lângă Ministerul Finanțelor, indicată mai sus, solicitînd anularea acesteia (f.d. 9).

Prin răspunsul Inspecției Financiare de pe lângă Ministerul Finanțelor, contestația Societății cu Răspundere Limitată „Aglon” împotriva hotărîrii Inspecției Financiare nr. 27-11-11/74 din 25 aprilie 2013, a fost respinsă ca nefondată (f.d. 11).

La 01 iulie 2013, Societatea cu Răspundere Limitată „Aglon” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspecției Financiare de pe lângă Ministerul Finanțelor solicitînd anularea hotărîrii Inspecției Financiare nr. 27-06-11/74 din 25

aprilie 2013 prin care a fost dispusă perceperea în bugetul de stat a venitului ilicit obținut în sumă de 90966,28 lei și a amenzii în mărime de 90966,28 lei. (f.d. 1-2).

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 18 noiembrie 2013, acțiunea a fost admisă integral (f.d. 115, 117-118).

S-a anulat hotărârea Inspecției Financiare de pe lângă Ministerul Finanțelor nr. 27-11-11/74 din 25 aprilie 2013, cu privire la aplicarea sancțiunilor economice în privința Societății cu Răspundere Limitată „Aglon”.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2014, apelul declarat de Inspecția Financiară de pe lângă Ministerul Finanțelor a fost respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 18 noiembrie 2013 (f.d. 145, 146-149).

Instanța de apel a ajuns la concluzia netemeinicii hotărârii Inspecției Financiare de pe lângă Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova nr. 27-11-11/74 din 25 aprilie 2013 punând la bază scrisoarea nr. 09/2-1755 din 21 martie 2013 a Ministerului Economiei în care este indicat că în situația în care unităților de alimentare publică li se atribuie categoria a II-a sau a III-a de deservire, acestea sunt obligate să aplice adaos comercial limitat în mărime de 70% sau respective 30% doar la comercializarea produselor alimentare incluse în lista produselor social importante (anexa nr. 3 la HG nr. 547/1995) fără modificarea denumirii produsului (ex. produse culinare, articole de panificație și cofetărie) sau fără schimbarea caracteristicilor de bază a produselor social importante (f.d. 14).

Totodată Curtea de Apel în decizia din 26 februarie 2014 a făcut referire și la avizul Academiei de Științe a Moldovei din 07 noiembrie 2013 (f.d. 108), prin care a fost analizată Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 547 din 04 august 1995 privind măsurile de coordonare și reglementare de către stat a prețurilor și ca urmare s-a stabilit că alineatului 2 al punctului 3 din prezenta hotărâre se referă doar la mărfurile social importante (conform anexei) ce sunt vândute în unitățile de alimentație publică de nivelul III unde mărimea adaosului comercial nu depășește 30 la sută față de prețul de achiziție/livrare și, corespunzător doar mărfurile social importante, ce se comercializează în unitățile de alimentație publică de nivelul II, mărimea adaosului comercial nu poate depăși 70 la sută față de prețul de achiziției/vizrare. În același timp, pentru mărfuri ce nu sunt incluse în anexa nr. 3, modul de formare a prețurilor este lipsit de prevederile punctului 3 al Hotărârii de Guvern sus-indicată.

În conformitate cu art. 239 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În conformitate cu art. 241 alin. (5) CPC, în motivare se indică circumstanțele pricinii constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitor

la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța.

Potrivit art. 390 alin. (1) lit. e) CPC decizia instanței de apel trebuie să conțină motivele concluziilor instanței de apel și referirea la legea guvernantă.

Totodată hotărârea trebuie să fie certă, completă, corectă, clară, consecutivă, convingătoare și concretă. Circumstanțele și probele constatate în cauză urmează să fie expuse într-o strictă consecutivitate logică. De asemenea concluziile instanței expuse în partea motivată a hotărârii trebuie să coincidă cu circumstanțele pricinii, constatate pe parcursul dezbaterilor judiciare, în caz contrar hotărârea fiind lovită de nulitate.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, studiind actele pricinii și verificând legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel, constată că contrar prevederilor art. 118 al. (3) CPC, la adoptarea deciziei în cauza dată nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond și respectiv au fost aplicate eronat normele de drept material și procedural, ce constituie temei de casare a deciziei pronunțate și restituire a pricinii spre rejudecare.

Instanța de recurs reține că, Curtea de Apel Chișinău în decizia sa din 26 februarie 2014 a stabilit că sancțiunea aplicată Societății cu Răspundere Limitată „Aglon” de către Inspekția Financiară de pe lângă Ministerul Finanțelor, în partea ce se referă la majorarea adaosului comercial la realizarea mărfurilor social importante (produse lactate, mezeluri), procurate de către aceasta de la Societatea cu Răspundere Limitată „Pegas” și Societatea cu Răspundere Limitată „Lapmol”, nu este întemeiată, deoarece intimata nu a depășit limita de 20 % a adaosului comercial la aceste mărfuri în momentul vânzării lor consumatorilor finiți.

Instanța de apel a mai stabilit că conform prevederilor clauzelor contractuale cu partenerii săi, Societatea cu Răspundere Limitată „Aglon” ulterior vânzării produselor social importante, este în drept să primească o sumă de bani de la furnizor pentru promovarea acestor produse, cu condiția atingerii unei cantități minime de vânzări în fiecare lună calendaristică, iar aceste sume nu pot fi considerate ca majorare a adaosului tarifar.

Colegiul consideră concluzia respectivă ca fiind neîntemeiată, rezultată din examinarea superficială a circumstanțelor pricinii și cercetarea arbitrară a probelor, or la dosar nu există înscrisuri sau alte probe ce ar confirma faptul efectuării unor transferuri sau alte operațiuni economice prin care furnizorii Societății cu Răspundere Limitată „Aglon”, ar fi virat la contul acesteia mijloace bănești în calitate de discount pentru promovarea produselor sale în rîndul consumatorilor.

În acest sens, instanța de recurs reține că la cazul din speță, instanța de apel urmează a stabili dacă la contul Societății cu Răspundere Limitată „Aglon” au avut loc careva transferuri bănești de către furnizorii acesteia, în calitate de discount pentru produsele livrate, ca rezultat al atingerii de către intimat a unei cantități minime de vânzări a produselor respective, conform clauzelor contractuale

încheiate dintre părți în vederea stabilirii ținerii de către intimat în modul corespunzător a evidenței contabile, cât și existența la contul intimatului a unor surse suplimentare de venit, ca rezultat al depășirii limitei adaosului comercial prevăzut de Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 547 din 04 august 1995.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că Inspekția Financiară de pe lângă Ministerul Finanțelor în cererea de apel, a făcut referire la faptul că Societatea cu Răspundere Limitată „Aglon” în perioada 01 ianuarie 2012 – 01 martie 2013 a admis depășirea limitei admise de 70 % a mărimii adaosului comercial la prețurile de realizare față de costul setului la materia primă, la calcularea prețurilor pentru bucatele pregătite, prevăzută de pct. 3 din Hotărârea de Guvern sus-indicată, iar instanța de fond nu a luat în considerare aceste prevederi emițind o soluție contrară legii.

Curtea de Apel Chișinău, în decizia din 26 februarie 2014 nu a examinat și nu s-a expus asupra încălcării la care a făcut referire Inspekția Financiară de pe lângă Ministerul Finanțelor în cererea de apel, indicând doar că din actul de control întocmit de colaboratorii apelantului se atestă faptul că Societatea cu Răspundere Limitată „Aglon” îi este atribuită categoria a II-a cu titlu de secție de „articole culinare”, care se atribuie la agenții economici de această categorie care pot calcula adaosul comercial ce nu depășește 70 la sută din prețul de achiziție/vînzare fără însă a da o apreciere circumstanțelor constatate de către recurent (f.d. 148 pe verso-149).

Astfel instanța de recurs ajunge la concluzia că instanța de apel nu a elucidat în mod deplin și corespunzător circumstanțele cauzei, nu s-a expus asupra tuturor temeiurilor invocate în cererea de apel a Inspekției Financiare, adoptînd o decizie arbitrară similară primei instanțe, din care considerent decizia Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2014 urmează a fi casată, iar pricina restituită spre rejudecare în ordine de apel în aceeași instanță, în alt complet de judecători.

Totodată în cererea de recurs, Inspekția Financiară de pe lângă Ministerul Finanțelor a mai indicat că instanțele inferioare au pus la baza deciziei scrisoarea nr. 09/2-1755 din 21 martie 2013 a Ministerului Economiei, fără a lua în considerare că anterior la 19 martie 2013 Ministerului Economiei a mai emis o scrisoare de interpretare nr. 09/2-1665 în care expune o viziune diametral opusă față de prima.

În astfel de circumstanțe Colegiu ajunge la concluzia că instanța de apel la rejudecarea cauzei, urmează să stabilească dacă scrisorile nr. 09/2-1755 din 21 martie 2013 și nr. 09/2-1665 din 19 martie 2013, prin care Ministerul Economiei al Republicii Moldova s-a expus asupra interpretării pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 547 din 04 august 1995 cu privire la măsurile de coordonare și reglementare de către stat a prețurilor, conțin soluții opuse și luînd în considerare acest fapt, urmează să-și întemeieze decizia conform normelor în vigoare.

Colegiul a mai stabilit că, partea motivată a deciziei instanței de apel în mod evident, reflectă doar poziția invocată de reprezentantul intimatului, fără a fi luată în calcul cumulusul înscrisurilor anexate la materialele pricinii.

Instanța de recurs reține că la adoptarea deciziei din 26 februarie 2014, Curtea de Apel Chișinău urma să examineze totalitatea probelor și înscrisurilor anexate la dosar și să stabilească cu certitudine faptul dacă intimatul a admis depășirea limitei admise la prețurile de realizare față de costul setului la materia primă, a adaosului comercial la calcularea prețurilor pentru bucatele pregătite, precum și depășirea limitei admise față de prețul de procurare la realizarea mărfurilor social importante.

Astfel Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, stabilește că conținutul deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2014 nu reflectă motivarea desfășurată a concluziilor instanței în ceea ce privește respingerea apelului, având un caracter superficial și evaziv fapt care servește temei de casare cu restituirea pricinii la rejudecare în instanța de apel.

Prin urmare, instanța de apel urmează să stabilească, dacă produsele livrate Societății cu Răspundere Limitată „Aglon” sunt din categoria produselor social importante precum și faptul dacă intimatul nu a depășit limita adaosului admis de 20 % față de prețul de procurare, cât și limita admisă la prețurile de realizare față de costul setului la materia primă, a mărimii adaosului comercial, la calcularea prețurilor pentru bucatele pregătite.

În acest sens instanța de recurs reține că la cazul din speță este necesară studierea întregului ansamblu al probelor.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din considerentele menționate și având în vedere că decizia instanței de apel este în contradicție cu prevederile normelor de drept material și procedural, argumentele invocate de recurent sînt întemeiate, iar erorile judiciare nu pot fi corectate de instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa decizia Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2014 și de a restitui pricina spre rejudecare în ordine de apel în aceeași instanță, în alt complet de judecători.

La rejudecare instanța de apel urmează să țină cont de cele expuse și să emită o hotărîre întemeiată și legală.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), alin. (3) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Inspekția Financiară de pe lângă Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2014 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Aglon” împotriva Inspekției Financiare de pe lângă Ministerul Finanțelor privind anularea actului administrativ, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Ion Corolevschi

Svetlana Novac

Oleg Sternioală

Tatiana Vieru